

Onlar her sene bir kez yahut iki kez imtihan edildiklerini görmüyorlar mı?
Sonra da ne tevbe ediyorlar ne de ibret alıyorlar! [et-Tevbe 126]

Milâdî 01.08.2005 Pazartesi sabahı, İsyancı John Garang'ın suikaste uğradığının duyurulmasından sonra, Güney halkından bazı gruplar başkentte ve diğer bölgelerde kargaşa, katliam, yakma, yıkma, yağmalama ve halkı terörize etme cürümleri gibi vahşi şiddet eylemlerine başvurdular. Haram kanı akıttılar ve onlarca mâsum insanı katledip binlercesini yaraladılar. İnsanların mallarına ve mülklerine saldırdılar, çok ciddi oranlarda maddî zarara yol açtılar, yaktılar, yıktılar, yağmaladılar. Güvenliği endişe verici düzeyde tehdit ettiler ve insanları, ne var ne yok, her şeyi kasıp kavuracak câhilî bir fitnenin eşiğine sürüklediler. Özellikle Başkent ve çevre eyâletlerde kaos durumu, yetersiz sayıda güvenlik güçlerinin mâsumların bulunduğu bölgelere intikâl etmesine kadar geçen yaklaşık 3-4 saatlik bir süre boyunca sürdü. Ülkenin kuzeyinde ise Kuzey halkı askerî kamplara sığındılar. Ertesi gün bu kez Kuzey halkı, Güney halkını hedef alan intikam eylemlerine kalkıştı. Fakat güvenlik güçlerinin, ordunun ve polislin olaya hızla müdâhale etmesiyle durum kontrol altına alındı.

Bu vakia, apaçık bir gerçeği ortaya çıkarmaktadır: Bu devlet, insanların güvenliğini sağlamada ihmâlkâr ve kusurludur. Bilindiği gibi Güney halkı, isyancı Halk Hareketi'ne bağlıdır. Geçen Temmuz ayının 8'inde kendi liderlerini karşılamaya çıktıkları zaman da buna benzer eylemler yapmışlardı. Fakat güvenlik güçleri, onları kuşatmış ve 24 kişi hakkında adli soruşturma başlatmıştı. Öyleyse, mesele liderlerinin ölümüyle ilgili olunca başka nasıl olacaktı ki? Tüm bunlar devletin, güvenliği sağlama ve güvenlik güçleriyle birlikte orduyu göndermedeki beceriksizliğinden dolayı meydana gelmiştir. Bunlar halkın parasından yedikleri, onların parasıyla giyindikleri, silahlarla ve tanklarla donatıldıkları halde, yine de insanlar küçük düşürülmektedir!

İşte bu olaylar bir kez daha kanıtlamıştır ki kendi işinin sahibi olamayan bu Yönetim; İsyancı Halk Hareketi ile onun ardındaki Kâfir Batı'yı, özellikle Amerika ile devletlerarası kuruluşları hoşnut etmek uğruna insanların canlarını, kanlarını ve mallarını kurban olarak sunmaya hazırdır! Çünkü bu Yönetim, onlardan yeşil ışık yakılınca kadar güvenliği sağlasınlar diye ordusunu ve güvenlik güçlerini harekete geçirmemiştir! Bu, ancak Halk Hareketi'nin "*Güvenliği sağlama sorumluluğu, Hartum Hükümeti'nin yetkileri kapsamındadır*" şeklindeki açıklamasından sonra ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'nin Sudan Özel Temsilcisi Ian Brong'un Hükümetten gidişâtı önceki haline getirmesini talep etmesinden sonra olmuştur. Bu da onların insanlara merhametinden dolayı değil, tam tersine Barış Anlaşması denilen çıkarlarının kaybolmasından korktukları içindir!

Ey Müslümanlar!

Güvenliğimizi korumada bu Yönetimi ihmâlkâr davranmaya ve Kâfirleri hoşnut etmek pahasını canımızı, kanımızı, malımızı ve ırzımızı hiçe saymaya sevk eden unsur, muhakkak ki içerisinde yaşadığımız ma'siyet, Allah'a isyankârlık ve fîsk, günah alışkanlığı durumudur. Aynen Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın şu kavline uygun olarak;

O (Fir'avn) kavmini küçümsedi ama onlar yine de kendisine itaat ettiler. Gerçekten onlar fâsık bir kavim idi. [ez-Zuhruf 54]

Dolayısıyla Fîsk; İslâmî 'Akîde'yi söz ve eylem bazında davranışlarının esâsı haline getirmeyenler için doğal bir meyvedir. Barış Anlaşması denilen ülkenin parçalanması anlaşması karşısında susarak oturduğumuz gibi, Kâfire Müslümanlar aleyhine otorite veren Küfür Geçiş Anayasası'na da sustuk! Öyleyse başımızdaki bu yöneticilerin bizi küçümsemesi pek de garip değildir. Çünkü biz Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]'in dediği gibi olduk:

«... »

... » ... *Velâkin siz, (o gün) dalganın köpüğü gibi bir köpük olursunuz...*

İşte böylece Allah, düşmanlarımızın kalplerinden bizim heybetimizi çıkardı, bizim kalplerimize de Vehn attı. Dolayısıyla Kâfir milletler üzerimize üşüştiler. Tıpkı vahşi hayvanların yemek tabaklarına üşüştikleri gibi! Hem biz, her sene bir kez yahut iki kez (çeşitli belâlar ile) imtihân edildiğimiz halde ne tevbe ediyor ne de ibret alıyorken iken, bu başımızdaki yöneticiler bizi nasıl küçümsemesinler?

Ey Müslümanlar!

Tek başına İslâmî 'Akîde'yi söz ve eylem bazında davranışlarımızın esâsı haline getirerek hayrımızı Rabbimize göstermemiz, muhakkak ki şer'an üzerimize vâciptir. İşte bu 'Akîde, **Râşidî Hilâfet**'i kurmamızı farz kılmıştır ki O, ister Müslüman ister Kâfir olsun, tüm tebâsı için güven ve güvenlik sağlayacaktır. Nitekim bu, Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]'in buyurduğu gibi temel bir ihtiyaçtır:

« *İçinizden her kim kavmi arasında güvenli, bedenlen sağlıklı ve gündelik iâşesine sahip olursa, sanki dünyayı bütünüyle elde etmiş gibi olur.* »

Doğrusu Müslümanların Halîfesi, İslam'ın ve Müslümanların koruyucu miğferidir. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmaktadır:

Allah,
sizlerden îmân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halîfe kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halîfe kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Artık her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

Ve Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] de şöyle buyurmaktadır:

« *İmâm [Halîfe] ancak bir kalkandır. Onun arkasında savaşırlar ve onunla korunulur.* »

Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilâyeti

H. 01 Raceb 1426
M. 06 Ağustos 2005